

Ignacy Karpowicz

Znany pisarz, prozaik, tłumacz z angielskiego, hiszpańskiego i amharskiego, podróżnik.

fot. Marta Eloy Cichocka



Urodził się w 1976 roku w Białymstoku. Pierwsze lata swego życia spędził w Słuczance, przez co błędnie podaje się ją za miejsce urodzenia. Później, wraz z rodzicami, przeprowadził się do Białegostoku. Po ukończeniu tamtejszego I Liceum Ogólnokształcącego dostał się na Uniwersytet Warszawski, na Międzywydziałowe Indywidualne Studia Humanistyczne. Zajmował się głównie iberystyką, afrykanistyką, interesował się filozofią analityczną. Uczęszczał na wybrane zajęcia z filologii polskiej, a także na archeologię, dzięki której mógł poszerzać wiedzę o Afryce chrześcijańskiej. Zaczął podróżować, głównie po Ameryce Południowej i Afryce – w 2000 roku po raz pierwszy odwiedził Etiopię. Po studiach pracował przez parę lat jako nauczyciel w jednym z warszawskich liceów oraz jako tłumacz.

W latach 2002-2006 mieszkał głównie w Ameryce Południowej. W tym czasie powstało „Niehalo” – jego debiutancka powieść, za którą

został nominowany do Paszportów Polityki, a także do Nagrody Literackiej Prezydenta Miasta Białegostoku im. Wiesława Kazaneckiego. Od 2002 roku współpracuje z czasopismem „FA-art”. W 2007 roku wydano jego drugą powieść „Cud”, a niedługo później trzecią – „Nowy Kwiat cesarza (i pszczoły)”, za którą przyznano mu Nagrodę im. Wiesława Kazaneckiego. Jest stypendystą „Homines Urbani 2007” – otwartego stypendium międzynarodowego dla młodych pisarzy, tłumaczy i krytyków literackich, organizowanego przez Stowarzyszenie Willa Decjusza i Instytut Książki w Krakowie oraz stypendystą Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego.

Chciałby przetłumaczyć z amharskiego na polski zbiór bajek etiopskich. Odkąd w wieku 10 lat kupił gazetę „Żołnierz polski”, interesuje się także techniką wojskową: okrętami, samolotami, czołgami. Świat ten jest odskocznią od świata humanistyki – jak sam mówi.

W październiku wychodzi jego najnowsza książka „Gesty”, w której rzecz ponownie dzieje się w rodzimym, podlaskim mieście.

Mieszka w Warszawie, czasami w Białymstoku, a spotkać go można w różnych miastach Polski.

Bibliografia:

- „Niehalo” (2006)
- „Cud” (2007)
- „Nowy Kwiat cesarza (i pszczoły)” (2007)